

Egészségügyi együttműködés

Dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter és dr. Nikola Georgievski, a Jugoszláv Szövetségi Egészségügyi és Szociálpolitikai Tanács elnöke hétfőn délben a jugoszláv kormány belgrádi palotájában aláírta a két ország közötti 1969–70-es egészségügyi együttműködési munkatervet. Az aláírásnál jelen volt Marjai József belgrádi magyar nagykövét.

A magyar egészségügyi küldöttség egyhetes jugoszláviai tartózkodása alatt belgrádi, szlovéniai és horvátországi egészségügyi intézményeket is megtekintett. Hétfőn dr. Szabó Zoltánt Belgrádban fogadta Kiro Gligorov, a Jugoszláv Szövetségi Végrehajtó Tanács — a kormány — elnökhelyettese.

Közérdekű témákat vizsgál a KNEB

Hétfőn dr. Dabronáki Gyula államtitkár, a KNEB elnöke sajtótájékoztatót ismertette a népi ellenőrök jelentősebb vizsgálatainak eredményeit és a KNEB követhető hathónapi munkatervét. Elmondta, hogy 1968-ban foglalkozott a KNEB egyebek között a cipőipar helyzetével, a termelési eszközöket készletező

vállalat munkájával, jelentést terjesztett a Gazdasági Bizottság elé a múlt félévi termékforgalmazás tapasztalatairól. Több fontos mezőgazdasági téma is szerepelt az elmúlt hat hónapban a népi ellenőrzés napirendjén, így például a mezőgazdasági szakember-ellátottságának vizsgálata.

A KNEB idei első félévi munkatervét a kormány elfogadta. Ez azonban minden bizonnyal bővül majd, mert például közérdekű bejelentésekre is indítanak majd vizsgálatokat. A kormány elé jelentést terjesztene a népi ellenőrzés 1968. évi vizsgálati tapasztalatairól. Megvizsgálják az üzemi egészségügyi ellátás helyzetét. A magánlakás-építkezést befolyásoló tényezők vizsgálatáról a Gazdasági Bizottságnak tesz jelentést a KNEB.

Tavasszal megkezdik az ország mezőgazdasági művelés alatt álló területének rendeltetésszerű hasznosításának és a talajvédelem helyzetének vizsgálatát.

Az ipar és a kereskedelem területén egyaránt megvizsgálják a ruházati készletek alakulására ható tényezőket, valamint a lakosság bútorellátásának jelenlegi problémáit, s még ebben a félévben ellenőrzik a tanácsi fejlesztési alap képzését, felhasználását is. Vizsgálatokat kezdenek a vállalatoknál és kisipari szervezeteknél a szociális és kulturális célokat szolgáló pénzügyi alapok képzésének és felhasználásának; a lakosság szénellátó ellátásának és a forgalomba hozott szén minőségének ellenőrzésére.

A munka halad — a füst marad?

Lapunk január 8-i számában helyet adtunk két szülő panasának. Fodor Józsefné és Eszláthy Jánosné azt nehezményezték, hogy az Oskola utcai gyermekszakrendelés — egyéb munkák miatt — szünetel, az odatartozóknak a Lenin körüti rendelőbe kell vinni a gyerekeket, ott pedig nagy a zsúfoltság.

Megkeresésünkre az egészségügyi osztálytól a következő felvilágosítást kaptuk az elmúlt héten: „Az Oskola utcai gyermekszakrendelő a megyei jogú városi tanács gyermekkorházához tartozik. A rendelő kötelező karbantartását időben elvégeztették, azonban 1968. december közepén az egyik kályha meghibásodott. Mivel a rendelőben nem lehetett fűteni, ezért a rendelőt a Lenin körüti gyermekszakrendelőben látják el. A gazdasági vezető a kályhaátrakás után kérte az Egészségügyi osztály központi karbantartó részlegétől a helyiségek kifestését, amit a festő brigád ezen a héten megkezd.

Sajnálatos, hogy a Lenin körüti rendelőben nagy a zsúfoltság, ezen azonban nem tudunk segíteni. Utasítottuk a vezető körzeti gyermekgyógyászt, hogy hívja fel a figyelmét az Oskola utcai körzeti gyermekgyógyászoknak, hogy a betegek irányításával a várakozási időt próbálja csökkenteni.”

Ellátogattunk tegnap a rendelőbe: a kályhákat átrakták, a többi munka is

halad, az ott dolgozók szerint a hét végére rendben lehet minden. Azaz hogy rendben lehetne. Ugyanis az egyik új kályha — ennek az elődje ontotta korábban elviselhetetlenül a füstöt, ezért került sor átrakásra, festésre — ottjártunkkor is füstölögve mutatkozott be. „Valami még sincs rendben” — panasolja id. Kiss Sándorné fűtő, takarítónő, akinek változatlanul főfájást okoz a fenti tény. A „főfájás” nemcsak a szó átvitt, de valóságos értelmében is ideillik; látható volt, hogy dől ki a szengáz az ajtónyitáskor, s hogyan szivároga meg akkor is, ha be van csukva. A takarítónő a kényemt gyanúsítja — egy cső vezet át a bejárati folyosón a füstöt, talán ott a hiba? — a festő megmaris félti a frissen festett falat. Mi pedig tartunk tőle, hogy ha így marad, visszatérhetnek a korábbi bajok, amelyek miatt „költöztetni” kellett a gyermekszakrendelőt.

A szülők panaszával kapcsolatban felhívtuk a figyelmet, hogy a dolgok gyors rendezést követelnek. Most, hogy — valahára — rendeződne a dolgok, hadd hangsúlyozzuk: félmegoldás helyett tökéletes megoldást kíván az itt munkálkodó egészségügyiek, s a gyógyításért, tanácsért idejövő kicsinyek, szülők érdeke. Ha szükséges, vizsgálja meg szakemberekből alakult bizottság, mit lehet, mit kell tenni a további bajok megelőzésére.

S. M.

Szinkronban a Szinkron-brigád

Négyen ülnek az irodában. A falon oklevelek. A brigád naplója külsőre egyszerű és szegényes. A tartama éppen ellenkező. Néhány bejegyzés: „1967 júniusában kilenc újítást nyújtottunk be.” „Segítettünk kollégánk lakásépítésénél.” Minden hónapot értékelnek, pontozásos alapon alapítják meg a teljesítményt. A pontok alapján kitűnő a helyezésük.

tek pénzjutalomban, nagyobb anyagi elismerésben részesülnek, annak megsértése viszont anyagi hátrányokat jelent.

Egyenként és közösen

Az idei elképzeléseket a brigád tagjai önmagukra is „felrajzolták”. Négyen voltak együtt, amikor találkoztunk, ők így nyilatkoztak:

Molnár Mihályné: — Az idei évem rövid lesz, mert áprilisra kisbátát várok. Társadalmi munkám megvan, mivel az ipari tanulóok osztályfőnöke vagyok. De szívesen végeznék és végeznék társadalmi munkát két kollégám érdekében, ha lakásépítésben olyan megoldás adódna. Járom szemináriumra, és három hetenként közgazdász továbbképző tanfolyamra Budapestre. A szakmai munkában nem is annyira pluszról lenne szó. A szocialista brigádok tagjai talán a munkában megnyilvánuló magartásukkal, produktumuk maximális kiteljesedésével nyújthatnak legtöbbet.

Török Tibor: — Két részre bontom idei feladataimat. Társadalmi munkából nincs hiányom, mert a párt-alapszervezetnek szervező titkára vagyok, a szakszervezet újítási bizottságának tagja, az oktatási tanács tagja, az FMKT aktívja, technológiát tanítok az ipari tanulóknál és patronálom a KISZ-szervezetet. A szakmai oldalon a rövidebb munkaidő bevezetésével kapcsolatos a tennivalóm: a technológiai rendszer segítése elő jobban a minőséget és az új gyártmányok bevezetését. Mint magánembernek az a tervem, hogy beiratkozzak a műszaki egyetem textilgépezési karára.

Gyovai Zoltán: — Szakmai vonalon tennivalóm megegyezik a kollégákéval. Szeretném,

ha a Szinkron-brigád valóban olyan szinkronban maradna, hogy újból elnyerjük a szocialista címet és persze később többször is.

Onczay Zsolt: — Egy éve vagyok az üzemben és a brigádban, s nagyon jól érzem magam. Szakmai elképzelésem, hogy tanulmányt készítsék a műszálfonal-gyártás feltételeinek gyári vonatkozására. Ez számomra újszerű feladat. Eddig is újítottam, az idén szeretnék egy-két sikeres újítással jelentkezni. Eredményes vizsgát akarok tenni a marxista esti középiskolában és várom, hogy beinduljon a felsőfokú textilipari technikum, vagy főiskola. Tovább szeretnék tanulni. Másjusra pedig kislányt várunk — ez a család „terve”.

A távollévő kollégák nevében mondják, hogy Miklós Mihály a felsőfokú gépipari technikum utolsó éves hallgatója, neki ott kell sikeres vég bizonyítványt szerezni, Pintér Katalinnak a közgazdasági egyetem harmadik évfolyamán, Kovács Lászlónak pedig a felsőfokú technikum harmadik évéből.

Számonkérés 1970-ben

A Szinkron-brigád tagjai egytől egyig fiatalok, huszonevesek. Ritka kis kollektíva, ahol ilyen erős az összetartás az egymáson való segítés.

A derűs jókedv sohasem hagyta el őket. Sokáig beszélgettünk még és sok mindenről, s végül abban maradtunk, hogy egy év múlva találkozunk és e riport alapján számonkérjük a teljesítést. Együttesen a brigádét és külön-külön az egyénekét is.

Gazdag István

Házaspár — egyenruhában

Az alig háromhónapos kis Attila minduntalan „közbeszól”, miközben Szécsi Józseffel és feleségével jól fűtött lakásukban munkásör-történetükről beszélgetünk.

— Akkor ismertük meg egymást, amikor három éve előképzésre jártunk.

Szécsiné akkor még villamoskalauz volt a dorozsmai járaton, férje pedig kocsirendező a vasútnál.

— Így tehát a közlekedéstől kerültünk aztán mindketten a göngyöleg elátló vállalkozásba. Előbb a feleségem, egy éve pedig én is.

Szécsi József gépkezelő a vállalatnál, a felesége láda-szövegő. Jó az egy munkahely, s az is, hogy alig pár-száz méterre laknak a te-leptől, ahol dolgoznak. Igaz, most csak a férj, mert a kismama szülési szabadságon van. Ha ez letelik, akkor pedig gyermekgondozási segílyt kér, s addig itthon marad, amíg Attila óvodás nem lesz.

— Együtt tettük le a

munkásőri esküt is, aztán egy századba kerültünk. Nem sokára összeházasodtunk.

Kérdem, mi készítette egyáltalán őket, hogy munkásörnek jelentkezzenek.

— Nézze, én tíz éve párt-tag vagyok — mondja Szécsiné —, mielőtt villamosra kerültem, a pénzügyőrségen dolgoztam. Mondhatom azt is, szeretem az egyenruhát. De akkor, az elhatározás előtt mégis az volt a döntő, hogy azok közé kerülhetek, akik fegyverrel védik a munkáshatalmat. S nem csalódtam, jól érzem magam a munkásörségben.

Szécsi József határőr volt katonai szolgálata idején. Rőszkei, az unokabátyja a faluban munkásör. S amikor ő leszerelt — mint párttag-jelölt — a vasúti pártser-vezet vette fel taggá, ott is, otthon is biztatták, legyen munkásör.

— Nem sok biztatás kellett, mert a katonaságnál megszerettem a fegyveres szolgálatot.

— S ezentúl mi lesz, ha

egyszerre kell résztvenniök a kiképzésen, gyakorlaton?

— Nem okoz problémát. Vagy az öttömősi vagy a rőszkei nagymama gyakran megjelenik nálunk. Különösen, mióta unokájuk van. Valamelyikük bármikor szívesen vállalja a pesztrálást. A férj és feleség „házi versenyben” van egymással minden lövészeten.

— S ki szokott a győztes lenni?

— Hát persze, hogy az asszony, hiszen neki biztosabb keze van. Majdnem mindig kiváló a minősítése. De most, míg egészen kicsi a fiunk, felmentést kapott. Ezalatt igyekszem megszűntetni a hátrányt.

Kedves fiatal emberek. Az otthoni, a munkahelyi és a társadalmi dolgokban is egyetértetek. Meg abban, hogy amit még a nyáron ígérték a zászlóalj parancsnoknak, bevaltság:

— Akkor szerelünk le, amikor már a fiunk is jelentkezhet munkásörnek. — Mert abban biztosak voltak, hogy fiúk fog születni.

Kondorosi János

Gondnok kell a gondnokságnak

Éjjeli hajtóvadászat a kulcs után

Viszonylag újkeletű intézkedése a Szegedi Ingatlankezelő Vállalatnak, hogy háztömbökben úgynevezett gondnokságokat rendszerez. A gondnokságok takarítókkal dolgoztatnak, gondoskodnak a házak udvarainak tisztántartásáról, a lépcsőházak lemosásáról stb. Ugyanakkor úgynevezett idősházfelügyelői rendszer kialakításával is nyújt szolgáltatást a lakóknak az IKV.

Az IKV-nak meg kellett

találnia a módját annak, hogy a lakóknak nyújtott szolgáltatásai ne csorbuljanak, hanem inkább tovább fejlődjenek. Számolni kellett azzal, hogy Szegeden a házfelügyelők átlagos életkora 65 év fölött van. Az idős emberek nem tudnak már eleget tenni annak a kötelezettségüknek, amelyet korábban, fiatalabb korukban vállaltak. Az IKV nem rendelkezik főbérleti lakásokkal, hogy azokba átköltöztesse az idős házfelügyelőket és helyükre fiatalabbaknak adjon megbízatást. A háztömbgondnokság rendszerét kísérletképpen alkalmazza az IKV a Kossuth Lajos sugárút 30–36. számú házak, valamint a Párizsi körút és a Marx tér által határolt területen az állami lakóházakban.

Ez ellen emelt kifogást szerkesztőségünknek küldött panaszlevelében dr. Schmidt Iván, Szeged, Kossuth Lajos sugárút 34. szám alatti lakos. Szóvá teszi, hogy decemberben egy este fél 11-kor kénytelen volt sétálni kapubejárattól kapubejárattig. Nem tudott arról, hogy egyik kapun a zárat a gondnokság kicserélte és csak a Párizsi körúton levő kapun lehet bejutni záróra után. Tizenöt perc elteltével tudott csak bejutni lakásába sötét és sáros udvaron keresztül. De ha a Kossuth Lajos sugárút 36. számú házba igyekezett volna ilyen kerülővel, oda nem tudott volna bejutni, mert a két ház között a kerítést még nem vágták át.

Tóth Sándor, az IKV III. kerületi házközelőségének vezetője kétségesnek tartotta, hogy a lakók ne értesültek volna ezen a területen a gondnokság bevezetéséről.

hiszen a bérleti díjak beszedésekor ezt minden bérlővel közölték. Azt is, hogy kapukulcsot bármelyik bérlő kaphat 6 forint ellenében. A kulcs készítésének ára is a bérlőt terheli. Elismeri a házközelőség vezetője, hogy elmulasztottak táblát kitenni a kapura, amely tájékoztatja a bérlőket, és a hozzájuk ké-ső este menő vendégeket, hogy melyik kapun lehet bejutni a háztömbbe. Ígéretet tett, hogy záros határidőn belül gondoskodnak megfelelő világításról az udvaron. Ahol szükséges, járdát készítenek, január 20-ig pedig ajtókat vágnak a két házat elválasztó kerítésen.

Abban viszont következetes akar maradni még a kísérleti stádium időszakában is az IKV, hogy gondnoksági rendszerét állandóan javítja bérlői érdekében. Egyáltalán nem zárkózik el az IKV az elől, hogy e tekintetben javaslatot, hasznos tanácsokat adjanak a bérlők is, hiszen közös érdek igazgatja ezt a rendszert tökéletessé tenni.

A barátság klubja

Visontán, az épülő Gagarin hőerőmű, valamint a Thorez külfejtéses bányá-üzem dolgozóinak közös szervezésében hétfőn tartotta alakuló ülését a Magyar–Szovjet Baráti Társaság üzemi klubja. Az ülésen bejelentették: a Gagarin hőerőmű előtti téren szobrot emelnek a világ elgondnokság bevezetéséről, ső úrhajósának.